

end det, hvor Skibet er beliggende paa den Tid, Mønstringen skal foregaa, da maa det bemærkes, at det oftere indtræffer, at en Skibsfører, der paa Reisen har mistet een eller flere Mænd af sin Besætning, søger ind til den første Havn, han passerer f. Ex. Frederikshavn eller Helsingør for at faa Tabet erstattet. Her kan der imidlertid være Mangel paa ledige Søfolk og han vil da lade Skibet ligge i Havnen og rejse til en anden By, f. Ex. Aalborg eller Kjøbenhavn for at faa det fornødne Mandskab, men det er da af Bølgthed for ham strax at faa det udmønstreret, og saaledes faa Sikkerhed for, at der ikke er Noget til Hinder for, at det gaar i Fart med Skibet, da han, dersom Udmønstringen først kunde finde Sted der hvor Skibet er beliggende, vilde være udsat for at have gjort Reisen forgæves, og ligeledes er det af Interesse for det antagne Mandskab, der ikke kan faa Forskud paa Hyren førend Udmønstringen, at denne snarest muligt foregaa. Det er derfor ogsaa allerede nu antaget, at Udmønstring i det i denne Paragraph ommeldte Tilfælde kan foregaa udenfor det Mønstringsdistrikt, i hvilket Skibet er beliggende, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 5te Marts 1855 (Reskriptsamlingen) og § 2 i Instrux for Mønstringsbestyreren i Kjøbenhavn af 17de Marts 1857 (Departementstidenden Side 469 flg.)

ad § 6.

De om Tilveiebringelsen af Skibsbemandingslister her givne Regler ere stemmende med dem, der nu sælges i Praxis, og skal man kun fremhæve, at Grunden til, at det er tilladt Førece af fremmede Skibe at forevise bekræftede Gjenparter istedetfor den originale Bemandingsliste er den, at den originale Liste ofte vil være bændende hos den vedkommende fremmede Konsul, saa at Skibsføreren vanskelig kan skaffe den tilveie til den Tid, Mønstringen skal foregaa.

At Skibsføreren, uagtet Gebyrerne for Skibsbemandingslisternes Undersøgelse og Paa-tegning efter nærværende Forslag skulle bortfalde, vedblivende skal betale for deres Anskaffelse og Udfyldning, naar han forlanger, at

Mønstringsbestyreren skal besørge det, er formentlig en Selsfølge, da det er et Arbejde, som han selv kan udføre, og derfor ikke bør kunne paabyrde Mønstringsbestyreren uden imod et passende Bederlag.

ad § 7.

Efter Forordningen af 8de Januar 1802 § 57, a og b var det vistnok Meningen, at hele Skibsmandskabet skulde fremstilles personlig ved Mønstringerne for at Mønstringsbestyreren kunde undersøge de Paagældendes Identitet med de paa Bemandingslisten opførte Personer, men det er senere ibetmindste her i Staden bleven Praxis i Almindelighed kun at fordre det ny antagne Mandskabs personlige Fremstilling og da det i mange Tilfælde navnlig naar Mønstringen foregaa i et andet Distrikt end det hvor Skibet er beliggende (Forslagets § 4) eller naar der paa Grund af Skibets Lodning eller Ladning er paatrængende Brug for Mandskabets Arbejde ved Skibet, vil være en stor Ulempe for Skibsføreren at skulle fremstille hele Mandskabet, har man antaget at kunne indskrænke sig til at fordre, at det ny antagne Mandskab skal fremstilles; dog saaledes, at der gaaes Mønstringsbestyreren Afgang til, naar han fatter Mistanke om, at der er flet Forandringer med det paa Listen opførte Mandskab, uden at Listen indeholder Dplysning, eller Skibsføreren gjør Anmeldelse desangaaende, da at fordre enten hele Skibsbesætningen eller enkelte Mand af samme personlig fremstillede for sig for nærmere at kunne undersøge Sagen, og en dertil sigtende Bestemmelse er derfor optaget i den heromhandlede Paragraph. Det vil imidlertid i den Veiledning, der efter Forslagets § 9 eventuelt bliver at udfærdige for Mønstringsbestyreren, blive indskærpet ham kun at benytte den ham i saa Henseende indrømmede Myndighed, hvor Omstændighederne vække en stærk Mistanke om Bemandingslisternes Urigtighed.

ad §§ 8 og 9.

I § 8 er der givet Bestemmelser om Udførelsen af de Mønstringsbestyreren ifølge Lovforslaget paabyllende Forretninger, men man